

WYDZIAŁ ARCHITEKTURY WNEŹRZ I SCENOGRAFII
KIERUNEK SCENOGRAFIA
STUDIA I STOPNIA STACJONARNE

ROK AKADEMICKI 2018/2019

PROGRAM PRACOWNI

1. NAZWA PRACOWNI

Pracownia Scenografii

2. KIEROWNIK PRACOWNI

Prof. dr hab. Katarzyna Podgórska-Glonti prof. zw. UAP

katarzyna.podgorska-glonti@uap.edu.pl

3. ASYSTENT

mgr Marta Wszyńska as.

marta.wyszyńska@uap.edu.pl

4. SALA

Al. Marcinkowskiego 29, BUD. A, sala 07

5. OGÓLNA FORMUŁA PRZEDMIOTU

Kierunkowa pracownia projektowa

- korekty realizowanych projektów / tematów

- ćwiczenia i wykłady wprowadzające w problematykę ćwiczeń

- seminaria dyplomowe

6. TYP PRZEDMIOTU

Obowiązkowy dla studentów kierunku scenografia II i III roku studiów licencjackich

Fakultatywny jako tzw. pracownia uzupełniająca dla innych kierunków,

Fakultatywny jako tzw. pracownia wolnego wyboru dla studentów wszystkich kierunków UAP.

Pracownia jest pracownią dyplomującą w zakresie pracy licencjackiej.

7. POZIOM PRZEDMIOTU

Podstawowy i średniozaawansowany

8. ROK STUDIÓW

I stopień/licencjat/

Pracownia kierunkowa, pracownia uzupełniająca:

Kierunek Scenografia– II i III rok

Pracownia uzupełniająca: architektura wnętrz, scenografia, ubiór

Pracownia wolnego wyboru dla studentów wszystkich kierunków UAP

9. LICZBA PUNKTÓW ECTS – informacja na planie studiów

10. EFEKTY KSZTAŁCENIA

Wiedza:

K_W01 - Wie o projektowaniu i konstruowaniu scenografii, szeroko pojętej dekoracji, całego pola gry, widowni, obiektu, rekwizytu i detalu, ma świadomość łączenia zjawisk teatralnych z dziedzinami projektowymi i dyscyplinami artystycznymi.

K_W05 - posiada wiedzę dotyczącą środków ekspresji plastycznej, jest wyposażony w wiedzę o symbolach, znakach i działaniu koloru.

K_W07 - Ma wiedzę o zjawiskach w zakresie działań artystycznych, szeroko rozumianego teatru, niezbędnych do realizacji w przestrzeniach teatralnych i niateatralnych.

Umiejętności:

Student zdobywa umiejętności umożliwiające samodzielne zaprojektowanie kostiumu teatralnego do wybranego tekstu i zaprezentowanie własnej koncepcji.

K_U02 - Umie prowadzić dokumentację inspiracji i potrafi ujawnić swą kreatywność i wrażliwość w kontekście realizowanego projektu scenicznego.

K_U08 - Swoje wizje artystyczne i koncepcje potrafi wyrazić za pomocą szkiców rysunkowych, modelu przestrzennego - makiety, wizualizacji lub animacji komputerowej czy innych technik pośrednich.

K_U13 - Umie tworzyć i realizować własne realizacje projektowo-artystyczne uwzględniając różne elementy (przestrzeń, światło, ruch, czas, dźwięk) i świadomie posługiwać się środkami artystycznego wyrazu (różnymi mediami).

K_U10 - Umiejętność działań w przestrzeni publicznej z uwzględnieniem szczególnej roli odbiorcy.

K_U28 - Potrafi świadomie posługiwać się środkami artystycznego wyrazu (różnymi mediami).

Kompetencje społeczne:

Student jest przygotowany do podjęcia twórczo i odpowiedzialnie pracy projektowej.

K_K01 - Potrafi efektywnie komunikować się w ramach pracy w zespole: warsztaty tematyczne, pokazy, artykułuje swoje chęci w zdobywaniu wiedzy.

K_K04 - Podejmuje samodzielnie prace, zbiera, analizuje i przetwarza informacje, zgłębia samodzielnie określony temat, inspirowe i moderuje dyskusję wokół realizacji projektu w toku przygotowań wstępnych. Szuka i archiwizuje interesujące go zagadnienia i zjawiska z obszaru sztuki i kultury istotnych dla dalszych poszukiwań twórczych.

K_K06 - Ma zdolność krytycznej obserwacji rzeczywistości (kultura, sztuka, nauka, natura, technika itp.), posiada odwagę w kreacji własnego wizerunku poprzez umiejętne łączenie różnych środków i mediów w wypowiedzi artystycznej.

K_K11 - Posiada odwagę w kreacji własnego wizerunku poprzez umiejętne łączenie różnych środków i mediów w wypowiedzi artystycznej i potrafi ocenić i zobaczyć siebie na tle współczesnych tendencji artystycznych

11. Wymagania wstępne

Obecność, aktywność, otwartość, ogólna znajomość literatury dramatycznej, sztuki współczesnej. Umiejętność obserwacji i analizy zjawisk i pojęć, znajomość języka plastycznego i projektowego pozwalająca na zapis i przekaz własnych koncepcji.

12. Treści merytoryczne przedmiotu

W Pracowni Projektowania Scenografii student kształci się w kierunku projektowania scenografii dla różnych typów scen: konwencjonalnej, plenerowej, przestrzeni nie-teatralnej, postindustrialnej, działań z obszaru performance. Celem Programu jest z rozwijanie umiejętności studenta tak aby koncepcja plastyczna była istotą/istotna w scenicznej narracji. Przestrzeń, kolor, materia, światło, postać ludzka, jej charakter, ruch i dynamika ruchu - wszystkie te czynniki w trakcie pracy nad zadaniem odgrywają ważną rolę w procesie kształcenia studenta.

Ze względu na funkcję scenografia buduje relację scena-widownia to kolejne zagadnienie, które jest podejmowane w trakcie pracy nad poszczególnymi tematami.

Tematy dotyczą tworzenia przestrzeni sceny; często wystarczy kolor, gest, przedmiot, zmiana kontekstu by przestrzeń stała się „innym światem”. Przestrzenią, której nie przewidzieliśmy, która niesie ze sobą różne znaczenia, emocje, refleksje.

Do nabywania takich doświadczeń w czasie studiów zachęcamy studentów naszej pracowni. Pracownia jest miejscem poszukiwań i eksperymentów podejmowanych przez studentów wobec światła, jako elementu współtworzącego a także jako samodzielnej jakości kreującej przestrzeń.

13. Spis zalecanych lektur

Studenci zobowiązani są do poszukiwania źródeł poszerzających wiedzę związaną z poruszonymi w pracowni tematami.

Czasopisma dotyczące teatru, sztuki.

Publikacje na stronach internetowych dotyczące aktualnych zjawisk w obszarze teatru i sztuki współczesnej.

Appia A., „Dzieło sztuki żywej”, Warszawa, 1974

Bablet D., „Rewolucje sceniczne XX wieku”, Kraków, 1980

Berdyszak J., „Pytanie o teatr projektami i sytuacjami”, w: Drugie wydanie teatru wizji i plastyki, Katowice, 1988

Brook P., „Pusta przestrzeń”, Warszawa, 1977

Craig E. G., „O sztuce teatru”, Warszawa, 1985

Kantor T., „Pisma”, Kraków, 2005

Goffman E., „Człowiek w teatrze życia codziennego”, Warszawa, 1981

Taranienko Z., „Teatr bez dramatu”, Warszawa, 1980

„Polska plastyka teatralna. Ostatnia dekada”, pod red. B. Osterloff i A. Koecher –
Hansel
Strzelecki Z., Współczesna scenografia polska”, Warszawa, 1985

14. Metody oceny

Zaliczenie z oceną na podstawie: aktywności, kreatywności, estetyki /solidności /
wykonania projektów, makiet, realizacji oraz ich dokumentacji.

15. Język wykładowy

Język polski, angielski, francuski, gruziński